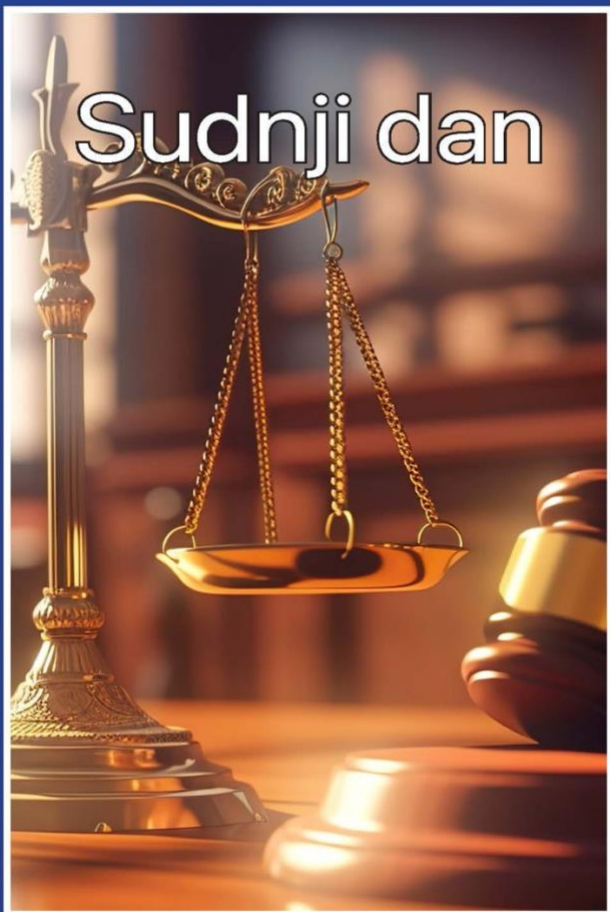

Sudnji dan

"Neka se nebesa raduju, . . . zemlja neka se veseli; . . . polje neka se kiti i sve što je u njemu: . . . sva drveća šumska neka zapjevaju pred Gospodinom: jer dolazi, . . . suditi svijetu pravedno, a narodima po svojoj vjernosti."

Psalam 96:11-13

Učenje Biblije o budućem danu suda za cijelo čovječanstvo istovremeno je utješno i nadahnjuje na nadu. Ono je u skladu s pozivom iz našeg teksta da se svi raduju što Gospodin dolazi "suditi svijetu pravedno, a narodima po svojoj vjernosti." Apostol Pavao potvrdio je dolazak toga dana kada je govorio na Marsovom brdu. Rekao je ljudima da je Bog odredio dan u kojem će "pravedno suditi svijetu" po Isusu Kristu i da je "svima ljudima dao jamstvo time što ga je uskrsnuo od mrtvih." Djela 17,31

Budući dan suda koji je Gospodin odredio u svom planu spasenja jest više od vremena kada će pravednima biti dana nagrada, a zlim kazne. To će također biti razdoblje kušnje, tijekom kojeg će ljudi imati priliku, na temelju potpunog znanja o , odabrati

između poslušnosti Gospodinu i neposlušnosti, između pravednosti i nepravednosti.

To znači da sudnji dan nije običan dan od dvadeset i četiri sata, već, kako Biblija uči, čitavo doba, dugo tisuću godina. To su, zapravo, iste one tisuću godine tijekom kojih će Krist vladati nad zemljom, jer će biti i Sudac i Kralj. Vjerni sljedbenici Isusa tijekom ovog doba bit će njegovi suvladari tijekom tih tisuću godina i također će s njim sudjelovati u suđenju svijetu. Otkrivenje 20,4; 1. Korinćanima 6,2

Ova lijepa i skladna učenja Biblije prikrivaju pogrešna shvaćanja da je vječna sudbina svakog pojedinca nepovratno određena od Boga u trenutku smrti. Za tu misao nema potpore u Svetom pismu (osim kad se odnosi na one koji prihvataju Krista i posvećuju svoje živote božanskoj službi u ovom evanđeoskom dobu).

Naprotiv, Isus je izjavio da oni koji ne prihvataju njegova učenja sada nisu suđeni, nego kasnije. "Ako tko čuje moje riječi, a ne vjeruje, ne sudim mu ja... riječ koju sam govorio, ona će ga suditi u posljednji dan." (Ivan 12,47–48). Kako se to lijepo usklađuje s obećanjem u našem tekstu da će u onaj sretan sudnji dan budućnosti ljudi biti suđeni "istini", jer su riječi Isusove zasigurno istina.

Sadašnji dan suđenja

Isusova izjava da oni koji sada ne vjeruju njegovim riječima nisu osuđeni implicira da oni koji vjeruju i postanu njegovi sljedbenici doista dolaze na sud u sadašnje vrijeme. To je doista istina. No, da bismo shvatili sve njegove implikacije, potrebno je shvatiti da riječ "sud", kako se ona koristi u Svetom pismu u ovom kontekstu, označava više od same izricanja presude; da ona također uključuje i pojam suđenja koje prethodi presudi.

Stoga se u Bibliji o kršćaninu govori kao o onome tko je sada na suđenju. Petar govori o "kušanju vaše vjere" i kaže da je ono "mnogo dragocjenije od prolaznog zlata". (1. Petrova 1,7). Također je napisao: "Ne čudite se žarkoj kušnji koja je na vas poslana da vas iskuša, kao da vam se događa nešto čudno." (1. Petrova 4,12). Jasno je da je kušnja kršćanina teška. Ali je nagrada u skladu s tim velika. "Budi vjeran do smrti i dat ću ti vijenac života." Otkrivenje 2,10

Nakon što spominje "vatrenu kušnju" ili sud kršćanina, Petar dalje objašnjava: "Došlo je vrijeme da sud započne od kuće Božje: a ako prvo počinje od nas, kakav će biti kraj onih koji ne slušaju evanđelje Božje? I ako se pravednik jedva spasio,

gdje će se pojaviti bezbožnik i grješnik?" (1. Petrova 4,17–18). Ovaj tekst jasno utvrđuje da je sadašnje doba vrijeme suda za vjernike, "Božju kuću".

Ovo je samo početak Gospodnjeg djela suđenja. Petar pita: "Gdje će se bezbožnici i grešnici pojaviti [na sudu]?" U ovom tekstu apostol ne odgovara na vlastito pitanje, i neki zaključuju da ne postoji budući sud za nevjernike te da će se pojaviti na mjestu vječne muke.

Međutim, Isus je odgovorio drugačije. Kao što je gore navedeno, rekao je da se oni koji čuju, a ne vjeruju, za sada puštaju i bit će suđeni po njegovoj "riječi" u "posljednji dan". (Ivan 12,47–48). U ovom divnom obećanju Gospodin jasno daje do znanja da sud nad nevjernicima ne biva u ovom životu, da sada nije donesena nikakva odluka o njihovoj vječnoj sudbini i da neće biti donesena sve do "posljednjega dana".

Izraz "posljednji dan" ne odnosi se na posljednji dan sadašnjeg života pojedinca. Isti je izraz upotrijebila Marta kada je, govoreći o svome bratu Lazaru, rekla: "Znam da će uskrsnuti u uskrsnuću posljednjega dana." (Ivan 11,24). Primijetite da se "posljednji dan" odnosi na vrijeme uskrsnuća. To je tisućljetni dan Kristove vladavine i suda – posljednji

veliki dan, odnosno razdoblje, u božanskom planu za otkupljenje i oporavak čovječanstva od grijeha i smrti.

Iz već citiranih tekstova očito je da su samo posvećeni sljedbenici Učitelja sada na životnom ispitivanju. Za njih nema drugog razdoblja ispitivanja, i ako ne primijetimo da se Pisma koja utvrđuju tu činjenicu odnose samo na kršćane, lako bismo mogli pomisliti da za nikoga drugog ne postoji probacija osim u sadašnjem životu.

Međutim, nitko ne može biti na životnom ispituu dok je još pod osudom. A to je položaj svih koji nisu prihvatili Krista kao svog Spasitelja i posvetili se izvršavanju Božje volje. Vjernici, s druge strane, na temelju svoje vjere, izlaze iz osude koja je došla na čovjeka preko oca Adama . U svom novom položaju pred Gospodinom imaju "osobupravednost života", u kojoj nema "osude". Rimljanima 5:18; 8:1

Značenje ovoga u vezi sa budućim sudnjim danom otkriva Isus kada je rekao: "Tko sluša moje riječi i vjeruje onome tko me poslao, ima [po vjeri] život vječni i ne dolazi na sud [grčki "krisis", što znači sud]; nego je prešao iz smrti u život." (Ivan 5,24). To nam jasno govori da vjernici, vjerom, sada prelaze

iz smrti u život i neće doći na sud u budućnosti; njihov dan suda ili kušnje je sada.

To je velika istina koju moramo uzeti u obzir ako želimo razumjeti svrhu budućeg dana suda nad svijetom i njegove posljedice. Na primjer, to isključuje stajalište da je to vrijeme kada će se grešnici odvojiti od svetaca, pri čemu se ta odvojenost temelji na odlukama donesenima prije smrti svakog pojedinca; jer Isus naglašava da se "svetci", njegovi istinski sljedbenici, uopće neće pojaviti na tom budućem sudu.

U uskrsnuću

Kao što je već citirano, Isus je rekao da vjernici prelaze iz smrti u život. To je, naravno, na temelju vjere. S Božje točke gledišta oni više nisu pod osudom. Upravo na njih Isus misli u Ivanu 5,29, gdje kaže da će oni koji su činili dobro "izaći . . . na uskrsnuće života." Njihovo je vrijeme suđenja prošlo i u uskrsnuću su nagrađeni "slavom, čašću i besmrtnošću" koje su revno tražili "strpljivim ustrajanjem u činiti dobro". Rimljanima 2:7

Oni Koji Su Činili Zlo

Isus nas uvjerava da uskrsnuće nije samo za one koji su "učinili dobro", jer kaže da će svi koji su u grobovima čuti njegov glas i izaći. (Ivan 5,28). Međutim, kao što sljedeći stih navodi, samo će oni koji su činili dobro izaći na "uskrsnuće života", jer oni koji su "činili zlo" izlaze na "uskrsnuće na sud". Grčki izraz koji je Isus upotrijebio jest "krisis", a u uobičajenom prijevodu pogrešno je preveden kao "prokletstvo".

Grčka riječ koju je Isus upotrijebio jest "krisis", a u uobičajenom prijevodu pogrešno se prevodi kao "osuda". . Ako ga uspješno prođu, izlaze na život u uskrsnuću. Ali svi ostali izlaze "na uskrsnuće suda", to jest na svoj dan suda ili suđenja. Za njih će se velika kriza u kojoj se odlučuje o njihovoj vječnoj sudbini dogoditi nakon što budu probuđeni iz sna smrti.

Buduće tisućljetno razdoblje kušnje za svijet bit će u neku ruku drugi sud za ljudsku vrstu, budući da je prvi bio u Edenskom vrtu. To je bio dan suda naših prvih roditelja, a posljedica je bila zajednička za cijelo čovječanstvo. U tom suđenju, ili krizi, Adam je neposlušan božanskom zakonu i osuđen je na smrt. Nasljeđivanjem su njegova djeca podijelila njegovu

kaznu. Kao što je apostol Pavao napisao: "Po prijestupu jednoga došla je osuda nad sve ljude." Rimljanima 5,18

Bog je prosvijetlio Adama o svojoj volji, svom zakonu. "Ne smiješ jesti s drveta spozna je dobra i zla", rekao je Gospodin. (Postanak 2,17). To je bio jednostavan zakon. U njemu nije bilo ničeg složenog, niti teškog za razumjeti. Adamova osuda bila je rezultat njegove odluke da krene putem suprotnim istini koja mu je bila objavljena. Njegova neposlušnost nije donijela samo smrt, već je rezultirala i gubitkom razumijevanja. Tmina u pogledu Boga i nje njegove volje bila je neizbježna posljedica njegova "pada", a Adamovi potomci također su od njega naslijedili ovo nasljeđe "tmine". Izaija opisuje ovo opće stanje svijeta, govoreći: "Tmina će pokriti zemlju, i gusta tmina narode." Izaija 60:2

Međutim, Bog nije prestao voljeti svoje ljudsko stvorenje. Doista, on je "tako ljubio svijet" da je poslao svoga ljubljenog Sina da otkupi Adama i njegovo potomstvo od smrti. Također je posredstvom Krista osigurao prosvjetljenje svijeta. Stoga, nakon što je Izaija opisao "gustu tamu" naroda, dodao je: "Ali Gospodin će se uzdići nad tobom, slava njegova vidjet će se nad tobom. I

narodi će doći u svjetlost tvoju, i kraljevi u sjaj tvoga ustanka." stihovi 2,3

U skladu s tim, Isus je objavio: "Ja sam svjetlo svijeta." (Ivan 8,12). Također smo obaviješteni da je on to istinsko svjetlo koje "prosvjetljuje svakoga čovjeka koji dolazi na svijet." (Ivan 1:9). Nije još "svaki čovjek" prosvjetljen Evandjeljem koje sija na licu Isusa Krista. Što se tiče velike većine čovječanstva, i dalje vrijedi ono što je Ivan rekao: "Svjetlost sija u tami, i tama je ne obuhvati." Ivan 1:5

Svakako, oni koji ne shvaćaju svjetlo ne mogu ga prihvatiti i radovati mu se. Zato je Isus rekao: "Tko god čuje moje riječi, a ne vjeruje, ne sudim mu." (Ivan 12,47). Svojim je učenicima Isus rekao: "Blažene su vaše oči što vide i vaša uha što čuju." (Matej 13,16). Kad je Isus objasnio da sada ne sudi onima koji su čuli njegove riječi, a nisu vjerovali, kao razlog je naveo proročanstvo koje je citirao i primijenio na sebe i svoje djelo: "Zaslijepio im je oči i otvrdnuo im je srce; da ne vide očima, niti razumiju srcem, i da se ne obrate, i da ih ne iscijelim." Ivan 12,40

Isus reče: "Bog nije poslao svoga Sina na svijet da osudi svijet, nego da spasi svijet po njemu." (Ivan 3,17). Vjera u Krista, to istinsko Svjetlo, jedini je

uvjet pod kojim se itko može osloboditi ove osude. No, budući da sadašnji narod u cjelini ne shvaća Svjetlo, očita je potreba za budućim danom prosvjetljenja i suda.

Mrtvi da čuju

Već smo citirali riječi Učiteljeve koje nas uvjeravaju da oni koji sada čuju i vjeruju njegovim riječima primaju život – vjerom sada i zapravo u uskrsnuću – i da oni neće doći na budući sud sa svijetom. (Ivan 5,24). No, stihovi 28. i 29. uvelike proširuju nadu. Isus ondje potvrđuje da će "svi koji su u grobovima čuti njegov glas i izaći". Oni koji su vjerovali i pokazali se vjernima prije smrti tada će odmah ući u život vječni. Svima ostalima bit će dana potpuna prilika da vjeruju, i oni koji vjeruju živjet će.

To što će nakon smrti postojati prilika čuti istinu i povjerovati, nekima će biti nova misao. No to je biblijska misao. Biblija nigdje ne kaže da je prilika za primanje života kroz Krista ograničena na sadašnjost. Svaki kršćanin vjeruje da je Bog milosrdan i strpljiv prema grešnicima. No, iz nekog razloga prihvaćeno je pogrešno shvaćanje da se božje milosrđe pruža samo do trenutka smrti osobe te da Bog ne može biti milosrdan prema pojedincu nakon što izdahne.

Nema biblijske potpore za ovo ograničeno gledište. Iz božanskog stajališta, sav nevjernički svijet mrtav je u grijehu, a tijekom četiri tisuće godina prije prvog Isusova dolaska Bog je dopustio svijetu osuđenom na propast da zaspi u smrti, ne čineći ništa da ih prosvijetli i spasi. Njegovo slanje Isusa kao Otkupitelja i Spasitelja dokazalo je da je Bog ljubio svoja ljudska stvorenja. Ali da bi primili život po njemu, moraju vjerovati; ipak, ti milijuni koji su umrli prije nego što je Krist došao zasigurno nisu imali priliku vjerovati u njega.

Od tada je umrlo bezbroj milijuna ljudi koji nisu imali priliku vjerovati jer nikada nisu čuli za jedino ime dano pod nebom ili među ljudima, po kojem se moraju spasiti (Djela apostolska 4,12). Osim toga, prema Isusovom vlastitom svjedočanstvu, mnogi koji čuju njegova učenja ne razumiju o čemu se radi. U njihovo ime zahvalimo Bogu na jamstvu koje nam Isus daje da ih nije osudio i da će biti suđeni kasnije po njegovoj "riječi".

"Po njegovoj istini"

Isusova izjava da će njegove riječi suditi nevjernicima u konačnici u skladu je s tekstom koji objavljuje da će Gospodin u to sretno vrijeme suditi ljudima "svojom istinom". (Psalmi 96:13). To je

prekrasna misao. To znači da će sva ljudska bića biti prosvjetljena istinom o Bogu, i na temelju tog prosvjetljenja bit će im dana prilika da poslušaju i žive.

Ova slavna činjenica, tako jasno naučena u Svetom pismu, stavlja u fokus mnoge tekstove i obećanja Biblije koja su inače proturječna. Na primjer, Ivan 1,9, koji kaže da je Isus "pravo Svjetlo, koje obasjava svakoga čovjeka koji dolazi na svijet". To sigurno nije bilo istinito za one koji su umrli prije Kristova dolaska! Nije bilo istinito ni za bezbrojne milijune od tada. Ali ovaj tekst ima stvarno značenje zbog blagoslovljene sigurnosti da će doći budući dan prosvjetljenja.

U divnom proročanstvu o tom danu, tisućljetnom razdoblju Kristove vladavine, dano je obećanje da će "zemlja biti puna spoznaje Gospodnje, kao što vode prekrivaju more". Izaija 11,9

Zefanija, u proročanstvu koje otkriva i koje se sada ispunjava u raspadu društvenog poretka koji je apostol Pavao opisao kao "ovaj sadašnji zli svijet", govori nam da će nakon ovog razdoblja nevolje Gospodin "... dati narodu čist jezik [poruku], da svi prizovu ime Gospodnje i da mu služe jednoglasno." Galaćanima 1,4; Sfonija 3,8–9

Prorok Jeremija govori o budućem vremenu kada će Gospodin sklopiti "novi savez s kućom Izraelovom i s kućom Judinom", objašnjavajući da će tada božanski zakon biti napisan u srcima ljudi. Spoznaja o Gospodinu tada će biti tako sveopća da će ga svi poznavati, "od najmanjeg među njima do najvećeg među njima". Jeremija 31:31-34

Apostol Pavao kaže: "Bog . . . želi da se svi ljudi spase i dođu do spoznaje istine. Jer jedan je Bog i jedan posrednik između Boga i ljudi, čovjek Krist Isus, koji je dao sebe kao otkupninu za sve, da se to posvjedoči u svoje vrijeme." 1. Timoteju 2,3-6

Na prvi pogled, redoslijed naveden ovdje čini se suprotnim drugim svetim pismima koja inzistiraju na tome da čovjek prvo mora steći spoznaju Istine, a zatim, na temelju te spoznaje, vjerovati i biti spašen; jer ovdje apostol najprije govori o "spasenju", a tek potom o stjecanju spoznaje Istine.

Međutim, u ovom slučaju Pavao ne koristi riječ "spasen" da opiše vječno spasenje koje proizlazi iz vjerovanja i poslušnosti Evanđelju. Naprotiv, on nam govori da je Božja volja da svi koji su umrli u neznanju jedinog danog imena po kojem moramo biti spašeni budu probuđeni iz smrti a kako bi dobili priliku doći do spoznaje Istine. Drugim riječima,

Pavao koristi riječ "spasiti" da opiše ono što je Isus obećao kada je rekao da će svi u grobovima čuti njegov glas i izaći.

Velika istina koju svi moraju naučiti i prihvatiti da bi dobili vječni život jest da je Isus Krist milošću Božjom okusio smrt "za svakoga čovjeka". (Hebrejima 2,9). Pavao to naziva "otkupninom za sve", i upravo o toj velikoj istini treba "svjedočiti [obznaniti] u svoje vrijeme". Izraz "određeno vrijeme" vrlo je značajan. On ukazuje na to da Božji ljubazan plan za otkupljenje i spasenje ljudske vrste napreduje prema urednom i unaprijed dogovorenom planu, u kojem postoji određeno vrijeme za svaku značajku njegovih ljubaznih zamisli. Današnje doba i sadašnji život pravo su vrijeme da neki shvate Istinu i tako povjeruju i poslušaju. Tijekom tisućljeća, i nakon što neprosvijetljeni svijet bude probuđen iz smrti, bit će pravo vrijeme da im se Evanđelje posvjedoči na razumljiv način. Tada će biti njihovo pravo vrijeme da poslušaju i žive.

"I otvorene su knjige"

Otkrivenje 20,12-15 jedan je od vrlo zanimljivih odlomaka Biblije koji se odnosi na budući sudnji dan svijeta. U ovoj simboličnoj proročkoj viđenju buduće

prosvjetljenje ljudi ilustrirano je idejom otvaranja knjiga. Ovaj divan opis sudnjeg dana glasi:

"I vidjeh mrtve, velike i male, kako stoje pred Bogom; i otvori se knjige, i otvor se druga knjiga, knjiga života; i mrtvi se osudiše po onome što je bilo zapisano u knjigama, prema djelima svojim. I morska se predala mrtvima što u njoj bijahu; i smrt i pakao predadoše mrtve što u njima bijahu; i osudiše se svatko prema djelima svojim. I smrt i pakao bili su bačeni u jezero ognjenog. Ovo je druga smrt. I tko god nije bio nađen upisan u knjigu života, bio je bačen u jezero ognjenog."

Tijekom tisućljetne Kristove vlasti, kada se mrtvi bude budili, oni će "stati pred Boga" u smislu da se, kroz otkupiteljsko djelo Kristovo, izvornu osudu više neće uračunavati protiv njih i svatko će imati priliku vjerovati, poslušati i živjeti. No ta prilika za " " zahtijeva daljnju manifestaciju božanske milosti. "Knjige" se moraju otvoriti.

Ovo je slikovit način da nam se kaže da će suditi ljudima "svojom istinom". (Psalmi 96:13). "Knjige" sadrže istinu i moraju se otvoriti, jer dokle god ostaju zatvorene, istina je skrivena i ljudi je "ne shvaćaju".

Naravno, svjesni smo stajališta nekih da knjige spomenute u ovom odlomku sadrže zapise o prošlim životima svih koji su umrli te da se te knjige otvaraju na dan suda kako bi se otkrilo tko je dostojan, a tko nedostojan. Međutim, treba napomenuti da proroštvo spominje "djela" onih koji se sude kao odvojena od "knjiga", jer se kaže da će sud biti iz onoga što je u knjigama, "prema njihovim djelima". Poanta je u tome da se sud temelji na stupnju do kojeg su njihova djela uskladjena s istinom sadržanom u knjigama.

Uostalom, Gospodin ne bi morao tražiti zapis o djelima nijednog grešnika da bi utvrdio njegovu podobnost ili nepodobnost za život; jer on zna, kako Pismo kaže: "Nema pravednog, nema ni jednoga." (Rimljanima 3,10). Čak bi i oni koji slijede stopama Isusa Krista bili nepodobni za život da su suđeni po vlastitim nesavršenim djelima.

Gospodin zna da nitko nije dostojan života vlastitom pravednošću. Ali božanska ljubav je osigurala način bijega od osude kroz vjeru u Krista, u njegovu "riječ" i u čudesno djelo njegove krvi. No, ne može biti istinske vjere dok ne postoji znanje na kojem se vjera može utemeljiti. Stoga se to znanje pruža, "knjige" se otvaraju tijekom tisućljetnog dana suda.

Bog je vlastiti tumač, i u Izaiji 29,11-18 ponovno govori o tim simboličnim "knjigama" i o onome što se podrazumijeva njihovim otvaranjem. U ovom odlomku govori se o "zatvorenoj knjizi" koja se daje učenom, a zatim neukom. Nijedan ne može "čitati" niti razumjeti značenje njezinog sadržaja.

Konačno se knjiga otvara – "Toga dana će gluhi čuti riječi knjige, i oči slijepih vidjet će iz tmine i iz mraka." Razdoblje nazvano "onaj dan" u kontekstu je jasno prikazano kao vrijeme Kristovog kraljevstva. A za taj dan dano je obećanje: "I ponizni će se radovati radosti u Gospodinu, i siromasi među ljudima veselit će se Svetome Izraelovu." stih 19

"Prema djelima njihovim"

U proročanstvu o danu sudnji iz Otkrivenja 20,12-15, mrtvi koji "stoje pred Bogom" su oni za koje Gospodin zna da su bili zli. Oni su oni koje je Isus opisao kada je obećao da će oni koji "činiše zlo [izaći] na uskrснуće suda." (Ivan 5,29). Stoga djela na koja se misli moraju biti njihova djela u kraljevstvu, nakon što nauče, čuju i odgovore na poruku otvorenih knjiga.

Proroštvo kaže da se otvara i "druga knjiga". Ona se naziva "Knjiga života". Mrtvi koji stoje pred

Bogom i sude se na temelju svoje poslušnosti onome što je napisano u knjigama, prije su imala svoja imena, kao da su, upisana u knjigu smrti, jer su svi bili u Adamovoj "knjizi". Pavao tu misao izražava na nešto drugačiji način, govoreći: "Kao što u Adamu svi umiru", ali dodaje: "tako će u Kristu svi biti oživljeni." 1. Korinćanima 15,22

Tako će se Kristova knjiga života tada otvoriti za čovječanstvo i, kako svaki od osuđene vrste — probuđen od smrti i prosvijetljen — prihvati i poslušati istinu, njegovo će ime biti upisano u tu knjigu. Otvaranje ove knjige života nije da bi se otkrilo čija su imena ondje, nego da se upišu imena onih koji, "prema svojim djelima", dokažu svoju ljubav prema Istini po kojoj će se ljudi tada suditi. Psalam 96:13

Ozero ognjenog

Otkrivenje 20,13 kaže da će smrt i pakao tada predati svoje mrtve. Zato će mrtvi imati priliku stati pred Boga. Pakao, ili hades, kako je u grčkom tekstu, stanje je smrti, a ne mjesto mučenja. Nakon povratka mrtvih iz pakla, smrt i pakao bit će bačeni u "jezero ognjenog", koje se opisuje kao "druga smrt" (stih 14). Ne naziva se "druga smrt" zato što sve što je uništeno u ognjenom jezeru umire drugi

put, već zato što će to biti drugi put da bude izrečena smrtna kazna.

U jezeru ognjenom, koje je druga smrt, umrijet će čak i sama smrt. U to konačno pročišćenje zemlje bit će uključeno uništenje svih onih čija imena konačno nisu zapisana u knjizi života. Oni će biti bačeni u jezero ognjenom, u drugu smrt, ne da budu mučeni, nego da budu uništeni.

Taj slavni dan kada Gospodin sudi narod svojom Istinom bit će vrijeme milosti za njih. "Kad tvoji sudovi budu na zemlji, stanovnici svijeta naučit će pravednost." (Izaija 26,9). No, čak i tada bit će namjerno zlih koji će odbiti poslušati istinu. O tome sljedeći stih kaže: "Ali kad se milost pokaže zlikovcu, on ne uči pravednosti; čak i u zemlji pravednosti čini zlo i ne mari za veličanstvo Gospodnje." Izaija 26,10

Izraz "zemlja pravednosti" opisuje uvjete koji će postojati na zemlji tijekom Kristovog kraljevanja. Petar se odnosi na isto razdoblje, govoreći: "mi iščekujemo nova nebesa i novu zemlju koje je obećao, svijet ispunjen Božjom pravednošću." (2. Petrova 3,13). Petar ovu novu eru ljudskog iskustva naziva "danom suda i propasti [uništenja] bezbožnih ljudi." (2. Petrova 3,7). To će značiti

propast za sve takve, jer će biti "uništeni iz naroda."
Djela apostolska 3,23

Međutim, kao što Petar pokazuje, samo će oni koji odbijaju čuti i poslušati istinu kada im se ona tada predstavi, biti otkriveni kao bezbožnici i uništeni. Pod prosvjetljujućim utjecajima Istine bit će otkriveno njihovo tvrdoglavo raspoloženje.

Ovce i jarci

Još jedna lekcija o nadolazećem danu suda je Isusova prispodoba o ovcima i kozama. (Matej 25:31-46). Vrijeme na koje se prispodoba odnosi identificirano je uvodnim stihom. "Kad dođe Sin Čovječji u slavi svojoj, i svi sveti anđeli s njim, tada će sjesti na prijestolje slave svoje." Isus sjedi na "prijestolju svoje slave" tijekom tisućljetnog kraljevanja. U grčkom tekstu "anđeli" koji se pojavljuju s Kristom u slavi nazivaju se "glasnicima". To se odnosi na njegovu crkvu, na one koji vjeruju u ovo doba i, dokažu li se vjerni do smrti, bit će proslavljeni s njim kao suvladari i suci.

Pred ovim "prijestoljem njegove slave" okupit će se svi narodi, navodi se u prispodobi, i bit će razdijeljeni kao što se razdvajaju ovce i jarci. Ovo nije podjela između Crkve i svijeta, jer je Crkva sa

svojim Gospodinom na prijestolju. Podjela se, dakle, odvija između onih iz svijeta koji nisu bili prethodno prosvijetljeni i umrli su kao nevjernici. Oni su "mrtvi, mali i veliki", koji "stoje p o Bogu" kada se otvore "knjige". Neki će tada vjerovati i poslušati; drugi neće, otuda i podjela na dvije klase. Otkrivenje 20,12

Sve nacionalnosti sudjelovat će u toj budućoj prizori na danu suda. Isus je, u drugoj prigodi, rekao da će na dan suda biti "podnošljivije za . . . Sodomu i Gomoru" nego za one koji su ga odbacili i progonili. (Matej 10:15). To znači da će ljudi iz onih zlih gradova iz davne prošlosti biti probuđeni iz smrti i dobiti priliku da se pokaju, povjeruju i žive.

Bit će podnošljivije za te zle gradove nego za Izraelce koji su odbacili Isusa, jer nisu sagriješili protiv toliko svjetla. Ali bit će podnošljivo za sve! Svi će biti probuđeni i prosvijetljeni, i ako budu poslušni svjetlu, istini, bit će proglašeni vrijednima vječnog života.

U prispodobi, klasa "ovaca" nagrađena je zbog duha uslužnosti i suradnje. Svojim je učenicima Isus rekao: "Novi vam zakon dajem: ljubite jedni druge, kao što sam ja ljubio vas." (Ivan 13,34). Kad se otvore Knjige Istine, riječi Isusove kojima će se tada

ljudi suditi, bit će otkriveno da je temelj svih božanskih zahtjeva onih koji se pokažu dostojnima života cijenjenje i prakticiranje božanske ljubavi, tog velikog načela nesebičnosti koje čovjeka navodi da se više zanima za svoga bližnjega nego za sebe.

Ta se osobina nalazi u klasi ovaca. Zbog toga čuju Isusove riječi dobrodošlice: "Dođite, blagoslovljeni mogega Oca, naslijedite kraljevstvo koje vam je pripremljeno od postanka svijeta." (Matej 25, 34). To je kraljevstvo zemlje, izvorno dano našim prvim roditeljima, koje su izgubili kada su neposlušali Boga i bili izbačeni iz Edena da umru. Na kraju tisućljetnog dana suđenja, ovo će kraljevstvo biti vraćeno svima koji se tada kvalificiraju. Upravo tu obnovu Petar opisuje kao "restituciju". Djela apostolska 3, 20-23

"Koze" iz prispodobe su oni iz Otkrivenja 20,15 čija imena nisu pronađena u knjizi života. Oni su nepravednici iz Izaije 26,10 i oni iz Djela apostolskih 3,23, koji, odbijajući poslušati velikog Učitelja tog vremena, "bit će istrebljeni iz naroda.

Klasa kozlića, prema Isusu, "odlazi u vječno kažnjavanje", dok ovce primaju život vječni. (Matej 25,46). Riječ "kazna" u ovom tekstu dolazi od grčke riječi koja znači "odrezati". Drugim riječima, "koze"

bit će odrezane od života – uništene. U 41. stihu to je simbolizirano vatrom – vatrom koja je jedan od najdestruktivnijih agenasa poznatih čovjeku – "pripremljenom za đavla i njegove anđele."

Doista, hvala Bogu, čak će i Sotona i nečisti anđeli koji su s njim također biti uništeni u onom simboličnom jezeru ognjenom koje Otkrivač naziva "drugom smrću". U međuvremenu, svako će dijete Adamovo imati punu priliku prihvatiti Božju milost osiguranu kroz otkupiteljsko djelo Kristovo. Nitko neće izgubiti život, niti neće postići spasenje, osim onih koji, unatoč potpunom prosvjetljenju, odbijaju vjerovati i poslušati istinu.

Ovaj prošireni pogled na veliko prostranstvo Božje milosti i ljubavi trebao bi u nama potaknuti veću želju nego ikad da mu služimo i ugodimo, jer imamo čudesnu priliku surađivati u božanskom planu spasenja za izgubljeni rod. Primiti dar života kroz Krista čudesan je izraz Božje milosti. No, osim toga, kroz Krista imamo veliku čast partnerstva s Bogom i njegovim dragim Sinom u djelu pomirenja izgubljenog svijeta.

S obzirom na čudesne blagoslove koji još čekaju ljudsku rasu, blagoslove koji će doći ljudima tijekom tisućljetnog dana suda, ne čudi što je psalmist

pozvao sva stvorenja da hvale Gospodina jer "on dolazi suditi zemlji". Jer "on će suditi svijetu po pravednosti, a narodima po svojoj vjernosti".
Psalam 96:13